

ԲԱԶՄՄԱՎԷՊ

ԺԴ ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 11.

1856

ՅՈՒՆԻՍ 1.

ԲԱՐՈԹԱԿԱՆ

Ժողովրդական Առածներ :

Գիտէս ինչու դրացիդ երկու պնակ կերակուր կ'ուտէ, իսկ դուն հացի չոր կտոր մը : — Ս ան զի անոր աւրուեստանոցը բանած ատեն դու անկողինն էիր, կամ պտըտելու, խաղի զուարճութեան մէջ էիր :

Ղարտարութիւն՝ բախտին աջ թևն է. ժուգկարութիւնը՝ ձախ թևը :

Ըմէն շուայութեան աւելի գէշը ժամանակին շուայութիւնն է :

Կենաց ընթացիցը մէջ՝ ծուլութիւնը այնպէս ծանր ծանր կը քալէ, որ աղքատութիւնը ետեւէն կը հասնի, թէ և առաջուց հեռու ալ եղած ըլլայ :

Յուսով ապրողը վշտով կը մեռնի : Ով որ ժառանգութիւն չունի՝ իր տասը մատովը շինէ : Նուլութեան համար ամէն բան դժուարին է. գործունէութիւնը ամէն արգելք կը շտկէ : Ղարտարութիւնը բոլոր իր պարտքերը կը հատուցանէ, վհատութիւնը՝ ալ աւելի

լի կը դիզէ : Նոյնը՝ եզն ու արօրը ծախու կը հանէ. աշխատասերը՝ իր այգիին գինին ու պտուղները :

Ղշխատասիրութեան ետեւէն կ'երթան հաճոյք, առատութիւն ու մեծարանք :

Սուգեա գործ մը տեսնել. դուն գընա : Զեա ուզեր. զուրիշը խրկէ :

Տիրոջը աչքը ձեռքէն աւելի կը տեսնէ :

Վիւշ՝ վրայէ վրայ որ դուրի՝ շոկ' կ'ըլլայ :

Ղատարկակեցութիւնը ժանգ մըն է, որ աշխատութեան աւելի կը մաշեցնէ. գործածուող բաւ իբր փայլուն է, ու լաւ կը մանայ :

Սուգեա հաւատարիմ ծառայ մը. դուն քեզի ծառայէ :

Տղաքն ու խենդերը կը կարծեն որ քսան տարի ու քսան զուրուշը ըմբռնալիք չունին :

Շատ աւելի դիւրին է որ առջի կամքդ սանձես՝ քան թէ անկէց վերջի եկողները կատարես :

Իրաւ՝ փորձին տուած դասերը սուղ են . բայց անխեղճները խրատելու համար մէկ հատիկ են :

Հպարտութիւն առատութեան հետ

կ'ընէ իր նախաճաշիկը , աղքատութեան հետ՝ կէսօրուան ճաշը , անպատուութեան հետ՝ իրիկուան ընթրիքը :

Թէ որ գէշերը գիտնային թէ լաւ ըլլալէն ինչպիսի բարիք առաջ կու գան , չահու համար լաւ պիտի ըլլային :

ՓՐԷՆՔԼԻՆ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն Ք

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պիկարոս ֆնարերգակ :

Որպէս գետ գոռ մեծամուռնչ վիժեալ յահեղ պարեխաց ,
Բստուարացեալ ջուրք բազմեք , տուրք յորդառատ մըրըրկաց ,
Ըճել աճէ , դիզանի եւ ըստ ափունս զանցանէ ,
Սապէս Պինդար ի խորին ի վեր վազեալ յաղբերէ՝
Փըրփրայ , յուզի , մըրնչէ .
Դարիւ դարիւ հոլովեալ ընդ հիացեալ միտըս մեր :

ԼԸ ՊՐԷՕՆ

Պինդարոս այն Հոյն մեծահամբաւ մատենագիրներէն մէկն է՝ որոնց անունը դպրութեան մէջմէկ տեսակը կը ներկայացնէ :

Հնաւ այս բանաստեղծս ՚ի Թլեբէ Բիովտիոյ 522 տարի Վրիստոսէ առաջ և մեռաւ 72 տարուան : Թլե որ հաւտանք Հունաց , զարմանալի եղած է ասոր ծնունդը , զարմանալի մահն ալ՝ մանաւանդ թէ առասպելական : Սոյգն այս է որ տղայութեանը ժամանակ երաժշտութեան ու բանաստեղծութեւ վարժապետ ունեցաւ Սիրտէ կինը , հռչակաւոր՝ Պինդարոսի , Լորիննայի պէս մեծահանճար աշակերտներ ունենալուն համար : Բայ երկու աշակերտակիցքը արուեստից սիրովը իրարու հետ միացան . Պինդարոս՝ Լորիննայէն պզտիկ ըլլալով զանիկայ իրեն խորհրդակից ունէր :

Պինդարոս գլխաւորապէս քնարերգութեան ետևէ ընկաւ , մանաւոր ալ՝ Հունաց խաղերուն մէջ յաղթող նահատակները երգելու : Լըբեմն ալ շի-

նած երգերը ուրիշներուն խնդրուածքովն ու վճարքովն է , անկէց է որ զինքը կը բամբասեն ոմանք իբրեւ արծաթասէր :

Հունաստանի մեծ բաղդն եղաւ ոչ միայն այսպիսի քերթող մը ունենալը , այլ և այնպիսի ժամանակի մը մէջ ունենալը յորում դեռ նոր զարմանալի արիութեամբ յաղթելով Վսերքսեայ անհամար բանակին՝ մտքերնին բոլորովին գրաւուած էր փառաց գաղափարով . ուստի Պինդարոս ալ անդադար յայն յորդորելով՝ մեծ յարգութիւն ունեցաւ : Բայց ոչ առանց դիտելու առատաբար իր տաղերը կը շինէր՝ այլ ընտրանօք . վասն զի՝ Վովեստները , կ'ըսէր , բարեգործութեանց վարձքն են . անոնց հեզիկ ցօղովը կ'աճին առաքինութիւնք , ինչպէս տունկերը ցօղով երկնից . միայն աղէկները կընան գովել զառաքինիս , :

Եւ փափագ ունէր Պինդարոս խաղաղ կեանք մը անցընելու , և իրաւընէ իր փափագն ալ կատարուեցաւ : Թլե-